

הוכו בסנוורים

חלק קטן מזיופי בעלי "הכצעקתה"

בענין הספר הכצעקתה ושאר החוברות הנלוות אליו הנובעות מאותן מקורות, אשר מציגים עצמם כביכול עוסקים המה רק בחתירה אחר האמת, ואין מול עיניהם לבד מהאמת ולא כלום, וברגע שיוכיחו להם משהו אחר, מיד הם יחזרו בהם, ומעמידים הם פני תם, ונותנים הרגשה של חוקרים ממולחים, המציגים כל דבר ע"פ חתירה עמוקה אחר האמת. נתבקשנו מפי רבים להעמידם במבחן פומבי. ובזאת באנו לתת לקוראים כלים לבחון את פני הדברים, האם באמת הם יחזרו מדבריהם לאחר מאמר זה המובא לפניכם, או שמא ימשיכו לעמוד על דבריהם...

ויעויין במאמר "פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה" בו ליקטנו מתוך פסקיו של בעל הכצעקתה פסקים בשאר חלקי התורה הנותנים תמונה מלאה איך צריך להתייחס לדברים...

ויש לציין שמאמר זה נכתב רק לאחר שהם פירסמו מאמר מלא השמצות בשם "זיופי האוסרים", בו הם חיפשו בדיקדוק רב, ומצאו לדעתם, חוסר דיוקים שנכתבו על ידינו, והרעישו על זה עולמות. אולם המעיין בדברים רואה שגם לשיטתם אין המדובר בדברים שהם נפק"מ למשהו, וכן ניכר מתוך הדברים שגם לשיטתם הדברים נעשו בשגגה, (ובכל אופן כתבנו מאמר בשם "ויגשו לשבור הדלת", בו הראנו לכולם שאכן הצדק עמנו גם בדברים אלו) ופה אנו מדברים על דברים שקשה לומר שנעשו בשגגה, ובדברים אשר עליהם נסוב בסיס גדול מהיתרם.

אמנם מחפש אמת אינו צריך להוכיח שהצד השני משקר בשביל להסיק את מסקנתו, בפרט לאחר קריאת המאמר וילאו למצוא הפתח ח"א בכובד ראש, אולם מאחר ונתבקשנו מרבים להוכיח גם פן זה, הבאנו מאמר זה.

להוי ידוע שבמאמר "וילאו למצוא הפתח" ח"א הובאו המון מזיופיהם ומעלליהם, ושם חשפנו חלק ניכר מדרכם לסמא את עיניהם של ישראל ולהכותם בסנוורים, וכיצד הגיעו להיכן שהגיעו. אולם כאן התמקדנו בהבאת כמה דוגמאות בודדות של זיופים גסים שנעשו על ידם במזיד גמור ע"מ להטעות את הציבור, ונכפלו כאן כמה דברים שנכתבו שם שוב, ע"מ להראות בקל ובדרך קצרה את גודל העוולה שבדבר, גם למי שאינו מונח בענין.

א. העלמת הצלמים מבתי התגלחת

אחת מן הראיות הגדולות שהתגלחת של ההודים הינו מעשה עבודה, היא מן העובדה שהם עושים זאת רק לפני הצלמים שלהם.

וכן עובדה זו שהם עושים זאת לפני הצלמים שלהם, חשובה מאוד, מחמת שיש שרצו להתיר את השערות ע"י שחידשו שאפשר לעשות תקרובת רק אם המעשה נעשה לפני האליל. אמנם מלבד שכבר הרחבנו כל צרכו בכמה מקומות שדבר זה הרי הוא טעות גמורה, ומפורש בראשונים שאין צורך כלל שזה יעשה לפני צלמים ע"מ שהדבר יאסר מדין תקרובת. אך יש שרצו להגיע מכיוון חדש, והיינו שרצו להוכיח מהעדר הפסלים שאין זה טקס דתי כלל. ויש שאפילו הוסיפו שלשיטתם התגלחת כ"כ טמאה ולכן הם מקפידים לעשות זאת דווקא לא לפני האליל. [והגדיל לעשות חכ"א, וכתב שמה שמצינו שיש לפעמים פסלים, הוא רק משום שלא הספיקו לפנות את זה...]

המציאות היא כיום ידועה לכל וניתן לראות זאת כמעט בכל סירטון או תמונה היוצאת מן המקום הטמא ההוא.

אולם הדבר היה לצנינים בעיני בעלי הכצעקתה, ולא נחו ולא שקטו עד שמצאו רעיון מבריק פשוט להעלים את הדבר. בתחילה כתבו שזה רק תמונות נוי, ואינן נעבדות. אך כשראו שזה לא מספיק משכנע, הוסיפו שיש מקומות שאין בהם צלמים כלל, כלומר שגם במקומות שיש - זהו במקרה בלבד. אשר על כן בהכצעקתה עמוד 376 הביאו צילומים ותמונות מכתלי בית התגלחת שכביכול הם ללא ע"ז כלל.

התמונות נלקחו מתוך וידאו של הטמפל שפירסם שבשלב מסויים של הקורונה הטמפל חזר לעבודה באופן שמרני יותר. ותוך כדי הוידאו, ניתן לראות את כל כתלי בית התגלחת, ומשם לקחו בעלי הכצעקתה תמונות שבאחד מאולמות התגלחת כביכול לא נראים צלמים.

וכן בעלי הכצעקתה הפיצו סירטון של הסבר על כל סיבות היתרם, ושם הם מראים את הוידאו הנ"ל לאחר צינזורה.

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצקתה"

אך דא עקא, שוידאו זה (המקורי לפני הצינזור שלהם) הגיע גם אלינו, ושם רואים בבירור שבתחילת הוידאו בכותל המרכזי והגדול של האולם, מונח שם צלם גדול, וצמוד אליו שולחן לתקרובת ונרות. וכן ניתן להבחין שם בעוד כמה צלמים קטנים על הקירות. כך שהמדובר הוא בזיוף במזיד של העלמת כותל מרכזי זה, ע"מ לרמות את הציבור ולהכשיל אותם בהנאה מתקרובת שהיא אביזרייהו דע"ז.

[אגב, יש לציין אחד משקריהם המפורסמים של בעלי הכצקתה, הוא הטענה שלעולם לא שומעים את המתגלחים אומרים את שם הע"ז בזמן הגילוח. ואמנם ע"פ רוב, בסרטונים המגיעים משם יש המון רעש מכל העומדים באולם, והמצלמה בדרך כלל איננה ממש מול פני המתגלח, וממילא הרבה פעמים אי אפשר להבחין בכך, אולם בסרטון הנ"ל מחמת הקורונה האולם ריק יחסית, ושם שומעים בבירור שהמתגלח אומר שם הע"ז].

בבית התגלחת אין פסלי אליל, יושבים זקופים ולא משתחוים, והידים אינן על הלב

אין פסלי אליל בבית התגלחת

אין פסלי אליל בבית התגלחת

אין פסלי אליל בבית התגלחת

אין פסלי אליל בבית התגלחת

עמוד מתוך הכצקתה בו הם מביאים תמונות מתוך סרטון, ומציגים כביכול אין צלמים בבתי התגלחת.

כותל אולם התגלחת מאוחזו סרטון בו עומד אליל במרכזו, עם שולחן לתקרובת לפניו. התמונה שבעלי הכצקתה העלימו.

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצעקתה"

ב. גילוח זקן בקומה כפופה!?

היו מן העדים שהעידו שאמרו להם עובדי הע"ז המתגלחים שבזמן התגלחת הם כופפים את ראשם כלפי הספר, ודלא כמו שעושים במספרה רגילה ששם הספר מסתובב סביב המסתפר, אלא תמיד הם יושבים מולו ומכופפים את ראשם כלפיו, כיון שהם מכוונים להוריד ראשם כהשתחויה לפני האליל בשעת התגלחת. וכן ניתן לשמוע ראיון עם אחד מן העובדים שם שאמר כדברים הללו ממש (מובא בהישכם אוהבים עמ' קפט).

אולם הדברים לא מצאו חן בעיני בעלי הכצעקתה, וחפשו כיצד ניתן להכחיש זאת, ולאחר מאמצים מרובים הביאו בעמוד 367 תמונה של אחד המסתפרים שכאשר מגלחים זקנו לא כופף ראשו.

כנראה הוא חשב שכוונתם היתה שבשעת גילוח הזקן, הספר נכנס לו בין הגוף לסנטרו המכופף, ומגלח זקנו....

וכמובן שמבחינה הלכתית אין שום נפק"מ בכל הנ"ל, ואין דין לכופף את הראש בשעת עשיית תקרובת, רק שבכל אופן הבאנו פרט זה, ע"מ להראות לקורא הישר, מהי מידת האמת שהם ניחוו בה....

התמונה שבעלי הכצעקתה הביאו בתור הכחשה לכך שהם מכופפים ראשם בשעת התגלחת. ומכיון שלא מצאו תמונה כזו - הביאו תמונה של גילוח זקן...

ישיבה זקופה בעת התגלחת

ג. בגדי הכמרים המחוסרי בגדים

אחד מן הטענות שהביאו בהכצעקתה להוכיח שאין מעשה עבודת התגלחת נחשבת אצלם, היא העובדה שע"פ רוב עבודת התגלחת נעשית ללא חולצה. ומאיך העבודות החשובות אצלם נעשות עם בגדים מכובדים בלבד.

אך דא עקא שבולאו למצוא הפתח ח"א הוכח שהמציאות היא שע"פ רוב, הכמרים בעבודות החשובות אצלם, הינם מחוסרי בגדים... כלומר שאין להם בגדים, וממילא לא ניתן לראות שבגדים אלו חשובים....

אך לטענה ברורה זו הם ענו בכפשל"א תירוץ עמוק ונפלא, שאמנם אותם בגדים שהם כן לובשים בחציים התחתון, הינם בגדים מכובדים, ומה שהם מחוסרי בגדים בחציים העליון, מכיון שכך היא צורת 'לבושם'.

אך לא שתו ליבם שא"כ נפלה ראייתם שאין עבודת התגלחת נחשבת אצלם מכך שהינם מחוסרי בגדים בחציים העליון, שהרי חסרון בגדים אינו נחשב אצלם לביזיון... אלא אדרבה...

ניתן לראות את התמונות בעמוד הבא.

הוכו בסנוורים

מעט מזיזופי בעלי "הכצעקתה"

תמונות מבית התגלחת בטירופאטי

לעבודותיהם הרציניות לע"ז - ההינדים מתייחסים ברצינות ובמכובדות

בגדי כומר 'אמיתי'

הבגד המכובד שאיתו אמורים להכנס לאליל

תמונות מתוך ספר הכצעקתה בו הם מציגים את העבודות החשובות להם, ומציגים זאת כאילו הם נעשים רק בבגדים חשובים אלו.

ולעומת זאת הם מציגים את עבודת התגלחת שכביכול הינה מבוזה בעיניהם שהרי הם עושים זאת חצי ערומים.

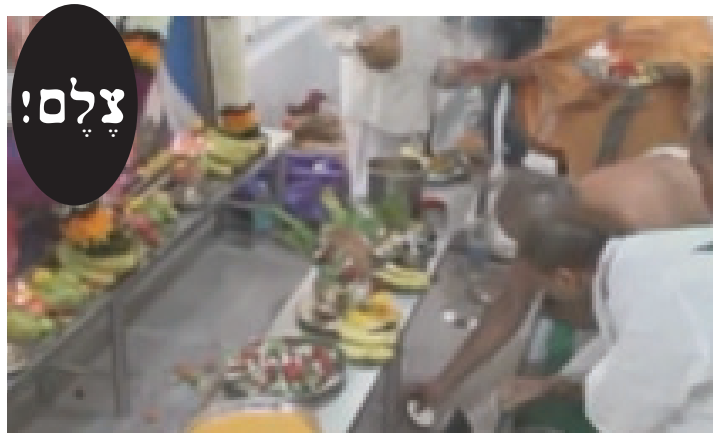

תגלחת במקדש אמר, לא טירופאטי
אין ססלי
אליל של
הכותל
המנלחים לבושים
חולצות צבאיות
המתנלחים חצי ערומים

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצקתה"

המציאות הינה שאת העבודות החשובות להם הכמרים עושים בחצי עירום, כך שהיסרון בגדים אינו סמל של ביזיון אצלם.

הוכו בסנוורים

מעט מזויפי בעלי "הכצקתה"

ד. תמונת נוי ש'אינה נעבדת' - עם תקרובת לפנייה...

כאמור, ע"מ להכחיש את השמש בצהרים ולומר שאינם מתגלחים לפני צלמים, טענו שהצלמים הנמצאים באולמות התגלחת אינם אלא תמונות נוי של האליל שהונחו שם ליופי בלבד ואינן נעבדות.

וכהוכחה לכך הציגו תמונות וכתבו תחתם "תמונות נוי שאינן נעבדות". אך המתבונן בתמונות רואה נרות דלוקים ותקרובת מונחים לפני "תמונות נוי" אלו... כלומר שהם כן נעבדות.

הוכו בסנוורים...

גם בחדרון המיוחד יש רק תמונה לא נעבדת

הצלמים בחדרי התגלחת, אשר הוצגו ע"י הכצקתה כתמונות נוי שאינן נעבדות, כאשר המתבונן רואה לפניו תקרובת ונרות ושאר מרעין בישין

תמונות נוספות בהם ניתן לראות את השולחן עם התקרובת והנרות והפרחים ועוד, המונחים לפני הצלם במקום התגלחת.

פרחים ופירות מונחים ליד הצלם שהובא במיוחד לתגלחת הולדים בבית

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצעקתה"

ה. ההבדל בין הינדו להונדי

מכון הישכם אוהבים שכר שליח גוי, איש מקצוע מקומי בהודו, שיעשה ראיונות עם כמרים מקומיים, השליח הציג עצמו כשדר טלוויזיה העורך מחקר בנידון, וכך הכמרים שיתפו פעולה.

בספר הישכם אוהבים הובא ראיון זה במלואו בעמ' קצא, ושם צוטט קטע זה -

"שאלה: כמה אורך זמן צריך להיות השיער בהינדו כדי שייחשב שהאליל לקח את השיער?

איננו יודעים בוודאות כמה זמן זה לוקח אבל כאשר אנחנו מתייחסים בהרבה כבוד והוקרה זה יוקרב לאליל, עד אשר כל יצורי תבל חיים, ועד אשר אנשים יאבדו את האמונה בו" [-במהרה בימינו אמן...].

ועי' במאמר "ויגשו לשבור הדלת" טענה 2 בהרחבה את פירוט המעשה, והסבר על השאלות שנשאלו, ועל התרגום וההבנה המדויקת של התשובות. כאן רק באנו להתמקד על הזיוף הנורא שהם עשו שם. (ובקצרה, ע"פ המקור באנגלית, ברור שהוא נשאל כמה זמן קיים מנהג זה של גילוח השיער בדת ההינדו, ולא כמה זמן צריך השיער להישאר בהונדי - היינו כלי קיבול של התקרובת, כדי להיחשב כאילו זה נתקבל ע"י האליל.)

במאמר של בעל הכצעקתה הנקרא "זיופי האוסרים" עמוד 2, ציטט קטע מתוך ראיון זה, והחליף 'בטעות' את המילה המקורית "בהינדו" (היינו דת ההינדו, וכך מופיע גם במקור באנגלית) ל"בהונדי" (היינו כלי איסוף התקרובת). כלומר שכל השאלה היא כמה זמן צריך להיות השיער מונח בתוך כלי איסוף השיער הנקרא "הונדי", ועפ"ז פילפל בארוכה תורות שלימות בדין כלי ההונדי, והקשה סתירות, ותלה על זה תילי תילים של הלכות.

וזה חוץ ממה שהעלים כמה וכמה משפטים חשובים בראיון ע"מ לשנות את המשמעות ולהוציא דברים מהקשרם.

אנחנו יכולים להקריב בכל מקום בסירופתי.
קאליאן קאטה (מקום הקרבת שיער).
ואנחנו יכולים לראות צורות אלילים בכל מקום בקאליאן קאטה.
כך שזה אותה צורה ואין שום הבדל היכן אנחנו מקריבים
כל ההבדל כאן זה שהם לא עושים "פוגה" (סגידה). ורק ע"י אמירת "גוביידה" אנחנו מקריבים את תפלותנו.

"אום נאמו ונקאססיה אים נארש"
יש 16 קאליאן קאטה (מקומות תגלחת) ו 700-800 עובדים. רק נשים עובדות יש למעלה מ 100.
אחרי שיש לט את השיער, אנחנו ממלאים אותו בשקים ומאכסנים אותו עד שמביל אותו לחברות הפאות.
אנחנו מחלקים אותו לשש קבוצות: מעל 30, "15-30", "10-15", "אחות מ 5", בסק אחד. כמו כן אנחנו מפרדים שיער לבן.

אם הענין הוא לגלח לאליל, מדוע אינכם מגלחים במקדש עצמו? האם זה משום שאין מספיק מקום?

בעבר היו לט את כל השירותים האלו במקדש עצמו. אך בגלל צפיפות אימה אנחנו רוצים שיהיה למאמינים נח.
וגם כן בהתאם לכתוב ב"ספרנו" החלטנו לעשות מקום סטודנטי להכל.
כך שזה לא נגד החק וגם אינו לא מכובד.

כמה אורך זמן צריך להיות השיער בהינדו כדי שייחשב שהאליל לקח את השיער?

איננו יודעים בוודאות כמה זמן זה לוקח. אבל כאשר אנחנו מתייחסים בהרבה כבוד והוקרה זה יוקרב לאליל. עד אשר כל יצורי תבל חיים, ועד אשר אנשים יאבדו את האמונה בו.

הראיון המקורי

המובא בהישכם

אוהבים, בו מופיע

המילה "הינדו"

היינו דת ההינדו.

ועוד נמצאת בהישכם אוהבים (עמוד קצ"א) שיטה רביעית מתי חל הקרבן, שהעתיקו שם ציטוט משיחה עם כומר בכיר בטירופאטי 32 שנים, וז"ל השיחה: שאלה: כמה אורך זמן צריך להיות השיער בהונדי כדי שייחשב שהאליל לקח את השיער? תשובה: איננו יודעים בוודאות כמה זמן זה לוקח. אבל כאשר אנחנו מתייחסים בהרבה כבוד והוקרה זה יוקרב לאליל, עד אשר כל יצורי תבל חיים, ועד אשר אנשים יאבדו את האמונה בו... הרבה חברות קונות אותו ומשלמות אלפי מליונים, והסכום הזה נשמר באוצר טירומלה, אז אל תדאגו! כל מה שיוקרב כאן יהיה שייך לאליל, אנחנו מאמינים בזה **חזק!!!** נמצא שלפי דברי הכומר לוקח הרבה זמן משעת הגילוח [והוא לא יודע בדיוק כמה] עד השעה שייחשב שהאליל לקח את השיער, והיותו מפליא, דלדבריו מה שאומרים "שהשיער שייך לאליל", הכוונה הוא שהשיער ימכר, ואלפי המליונים שירוויחו ישמרו באוצר טירומלה של האליל, וזה מה שהם אומרים שהשיער שייך לאליל - ונמצא שאין שום תקרובת בעצם השערות, אלא בשווי שלהם!

זיוף הכצעקתה

ששינה בתוך דברי הכומר, למילה "הונדי" היינו כלי ההונדי, בעוד שהשאלה היתה כמה זמן מנהג זה קיים בדת ההינדו. (עי' ב"ויגשו לשבור הדלת" טענה 2)

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצקתה"

ו. האם העדים שלוחי הרבנים ידעו לשאול שאלות?

אחד מהמכשולות שעמדו בדרכם של בעלי הכצקתה, היא העובדה שגדולי ישראל שלחו שליחים, והם חזרו עם עדות ברורה ומסודרת, שהעולה מדבריהם הוא שהשיער אסור. אשר על כן חיפשו בכל דרך שהיא להטיל דופי בעדותם, ולכן המציאו יסוד (תלוש מהמציאות), ע"פ דברי לי ויסמן, שלא ניתן לשאול את ההודים שאלות ישירות כיון שהם ישקרו, לכן צריך לשאול שאלות עקיפות דווקא.

ולאחר המצאת 'יסוד' זה הסיקו ששלוחי הרבנים לא ידעו יסוד זה ושאלו שאלות ישירות, ובכך ביטלו כלאחר יד את כל פסקם של גדולי ישראל, מכיון שהם הסתמכו על עדות שאין לה תוקף לדבריהם מכיון ששאלו שאלות ישירות.

הבה ונראה האם הם שאלו שאלות ישירות -

קטעים מתוך עדות של הרב דונר באסיפת הרבנים באמריקה:

ההינדים מאופיינים באי אמירת האמת

המונחים התריעו שעל מנת לחקור את ההינדים יש להשתמש רק בשאלות מעורפלות כדי שלא יבינו איזו תשובה מעוניינים לשמוע, מאחר ודרכם להשיב לפי מה שחושבים שהשואל חפץ לשמוע, וממילא יש ריעותא גדולה בחקירות הרב דונר ואמיר דרומי ששאלו שאלות ישירות

ר' צבי ויסמן: האופי ההינדי הרגיל למעמדות, גורם שכשיתקלו באדם שנראה נכבד לא יסתרו את דבריו, אף בשקר גלוי ביותר, כגון שאם אמר על תה שהוא חלב - יסכימו עמו, ורק לאדם ממעמד נחות יאמרו את האמת, וכשהגיע מערבי לבוש כמעריבי ומיוחס להיות במעמד עליון ושאל שאלות - על הכל יענו לו בחיוב, ויכוונו את דבריהם לרצות אותו כפי שחושבים שהוא חושב, וממילא שאלות ישירות לא יביאו לתשובות נכונות, ובכך טעה הרב דונר ששאל שאלות ישירות והאמין לתשובות [וכן אמיר דרומי שאל שאלות ישירות, ואף שלבש טורבן אבל דיבר אנגלית ואמר שהוא מישראל].

אז הגענו לשם בחצות הלילה, במטוס מצאנו אחד מהודו, ושאלנו אותו מהו הגילוח ועל כל הדת שלהם, ואמר שזה סאקריפייס, ושאלנו אולי זה רק להסרת האגו, וענה לא לא לא! זה נתינת השיער לאליל! ושאלנו מה קורה עם השיער הלא הם זורקים את זה מיד אחרי הגילוח, אבל זה לא הפריע לו, ואז שאלתי אותו למה צריך לבוא לשם, תשלח את זה (השיער) בדואר, אמר שצריכים לעשות את זה בטמפל. האליל היה לו חתונה כידוע המעשה, ואמר שהשיער של האליל, והוא נותן לו את השיער. ושאלנו עוד פעם האם זה רק הורדת האגו, וענה לא! אנחנו נותנים לו את השיער!

...ושאלנו אותם מה תכלית כל המעשה הזה? וענו סאקריפייס, ... ושאלנו אותו מה זה סאקריפייס? סאקריפייס זה רק כמו קטורת, או כמו ששוכרים הקוקוס? וענו כן כן, זה ממש כמו קוקוס, השיער שלנו זה כמו קוקוס.

ושאלנו אבל הרי הוא לא מקבל את השיער, כי לא נותנים את זה לו אחרי הגילוח. וענו, אבל אנו נותנים לו את זה, והסבירו שזה כמו קטורת שהוא לא לוקח מידינו רק אנחנו מוסרים את זה לו ואמרו שזה אותו דבר...

פעם אחר פעם אמרתי להם שזה רק משום הסרת האגו, ולהפחית עצמן וכו', והם חלקו עלי, ואמרו לא לא לא, אני שוחט השיער שלי. מאה פעמים שאלנו, וענו בתקיפות. אולי הם לא עובדים את העבודה זרה כמו שבאמת ראוי להיות, איני יודע...

לא, אני שאלתי אולי זה רק מתנה, ואמרו שזה לא סתם מתנה, אני גוזז לכבודו, ולא לגלח הכבוד...

אבל הכוונה של כל המבקרים באמת הוא שבלאג(נ)י אוהב שיער, ואני גוזז את זה בשבילו, וזה ממש כמו קטורת, ואמרתי להם שקטורת זה שונה כי אין כאן נתינה, וענו לי לא! זה קרבן כמו קטורת...

כלומר שהרב דונר ממש התווכח איתם!

קטע מתוך עדותו של אמיר דרומי, שהגיע לבוש בסגנון כפרי, האופייני להודים, ודייק בעדותו מאד ללא פרשנויות.

כמה פעמים ניסיתי להתל בהם כדי לקבל תשובה אחרת אולי, שאלה: למה את באה לכאן? כי זה מקום קדוש. למה את מגלחת את השיער? כי הוא רוצה את השיער. למה הוא רוצה את השיער? כי יש לנו אמונה שפעם, יש איזה סיפור, יש כל מיני סיפורים, הסיפור היותר שגור שהיה איזה אליל...

כלומר שגם אמיר דרומי ניסה ממש להתל בהם בנוסף לכך שגם התלבש כמוהם...

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצעקתה"

ולעומת זה וועסט, שליחם של המתירים, מצהיר מפורשות שהוא לא ידע איך לחקור את ההודים אלא רק בפעם השניה לי ויסמן גילה לו את ה'סוד הגדול', אבל משום מה עדותו הראשונה והשניה כמעט זהות, והן וודאי בנויות אחת על השניה. ואם העדות הראשונה היתה טעות, היה צריך למחוק הכל ולהתחיל מהתחלה...

וכן אחד מן הפלאים הוא שבעל הכצעקתה ישב שעות ע"ג שעות להשוות את דברי העדים שנאמרו ונכתבו בזמנים שונים אחד לשני, וסיכם סידרה של הבדלים בין הגירסאות שנמסרו לפני הרבנים, והסיק שאם ישנם הבדלי לשון, אז כבר לא ניתן לסמוך על כלום, ושולם עליך נפשי.

ולעומת זאת אצל השליח שלהם גרשון וועסט, אשר ההבדלים שנוספו בעדותו השניה על ידי כת הכצעקתה, ומילים שנעלמו או הוחלפו במשמעות הפוכה, זועקים עד השמים, (מלבד עשרות הסתירות והשנויים שוועסט עצמו משנה כ'וסת שאינו קבוע'... ואולי יום אחד יתפרסם מאמר המגובה בעשרות הקלטות הכוללות סתירות רבות ועדכונים שיצאו תחת ידו) כאן זה פתאום נהיה סימן של דייקנות ונאמנות....

[ודק בטירופאטילא, מפני ריבוי האנשים] - מה שהתברר כלא נכון; ר' גרשון הוא דייקן מופלג שחוזר שוב ושוב לשמוע את ההקלטות עד שמזקק את הניסוח המדויק לחלוטין; בביקורו השני הוא הקפיד לחלוטין לשאול את שאלותיו בצורה מעורפלת - כך שלא הניח את התשובות בפיהם של ההודים, ולכן אמינות התשובות שקיבל אז היתה גדולה יותר מאשר בביקורו הראשון שבו בחלק מהראיונות פחות הקפיד על כך. ר' גרשון לא נסע עם כיוון מוגדר מראש ועד היום ממשיך להקפיד על מסירת

ז. האם עדות שליחי הרבנים הסתמכה רק על הלשונות סאקריפייס

ואופרינג?

בהכצעקתה מרבה להשמיץ את עדות שליחי הרבנים, הרב דונר ואמיר דרומי, כאילו הרב דונר ואמיר דרומי סמכו בעדותם רק על המילה סאקריפייס, ועפ"ז הניח שהם לא הבינו את המשמעות האמיתית של המילה, ולא ביררו כלל אצל ההודים מהי משמעות המילה, ולכן טעו והטעו את גדולי ישראל...

עי' לעיל במאמר "וילאו למצוא הפתח" ח"א פרק א' אות ג' ששם הוכחנו בפרוטרוט עד כמה הדברים מגוכחים ומופקעים מהמציאות.

ח. עדכוני עדות שיצאו בטעות ונגנזו לבסוף...

בשונה ממכון הישכם אוהבים, בעל הכצעקתה שולף כל פעם קטעי ציטוטים מעדויות כמוסות ונסתרות שיש תחת ידו, ואינו מוכן להוציאם לאף אחד מפחד שיגלו שם דברים שלא מוצאים חן בעיניו, ויגלו את זיופיו ושקריו...

אחד מהמקורות שהוא מרבה לצטט ואינו מוכן להוציא את הדברים במלואם כמו שהם, זה ציטוטים של דברים שהוא דיבר לטענתו עם לי ויסמן (שהכתירו כגדול המומחים בדת היהודית).

אך כיון שלשקר אין רגלים, הוא הוציא פעם בטעות גירסא בלתי מצונזרת דייה, של דברי לי ויסמן, ולאחר שתפס מה כתוב שם, מיד מחק את הדברים...

צילום הדברים ניתן לראות בעמ' הבא.

הוכו בסגנוורים

מעט מזיורי בעלי "הכצעקתה"

<p>46 ביאור המציאות הנוגעת לתגלחת במתחם טירואפטי מהמקדש, ומי שיושיט שיער לכומר – הכומר יסיט את ידו כדי לא לקבלו שהרי השיער הגזוז מטמא [והוסיף, שהמזכר אף יחבוט בו בנעלו]. הגר צדק: 'כולם יודעים שהמטרה בתגלחת היא ההקרבה העצמית והיותור על האגו.'</p>	<p>45 תגו המציאות האמיתיים השלט שבכניסה לאולם התגלחת שלט זה היה שם גם לפני ששים שנה, כשהתגלחת היתה רק פעולת הכנעה ללא שום נתינה, ובשנים האחרונות השלט הוסר. בהקשר של התגלחת ביאור זה די מדוייק ע"י מקורות נוספים: ד"ר מוהאן: 'אתה מוותר על האגו שלך לאלוהים במונח זה... אם תדברו עם עולי הרגל האלה הם יגידו כל מה שהם יגידו, אבל מה שהם מתכוונים זה שהם מוותרים על החזקת הדבר היקר שלהם, והאלים מקבלים את הויתור שלהם, כלומר האלים מסכימים ושמים בזה.'</p>
<p>אשר על כן התרגום המדוייק של השלט צ"ל 'מקום הויתור על השיער האנושי לאליל', כלומר הכניעה לאליל מתבטאת בויתור על השערות. שלט זה היה שם גם לפני ששים שנה, כשהתגלחת היתה רק פעולת הכנעה ללא שום נתינה, ובשנים האחרונות השלט הוסר. בהקשר של התגלחת ביאור זה די מדוייק ע"י מקורות נוספים: ד"ר מוהאן: 'אתה מוותר על האגו שלך לאלוהים במונח זה... אם תדברו עם עולי הרגל האלה הם יגידו כל מה שהם יגידו, אבל מה שהם מתכוונים זה שהם מוותרים על החזקת הדבר היקר שלהם, והאלים מקבלים את הויתור שלהם, כלומר האלים מסכימים ושמים בזה.'</p> <p>כאן השמיט את דברי ליי וייסמן</p>	<p>ר' צבי וייסמן: מה שהשלט היה שם לפני ששים שנה מוסבר, שאף שזה בסך הכל מספריה, אך רצו לתת לזה גוון יותר ברהמיני ומכובד, שהרי סוף סוף הם מרויחים משם הרבה כסף, ומיועד לקהל מרוטם יותר, וזה כתוב בשפה של כמרים; האנגלית הוודית נוטה להשתמש בשימושים בריטיים ישנים יותר במילים באנגלית, במיוחד בשימושים רשמיים, כך משתמשים בזה כאן – שזו היתה דרך בריטית מפולפלת מהמאה ה-19 לומר 'נתינה' [giving], ובמילון מרים וובסטר, תרגמו ש- surrender היא הפעולה של כניעת אדם אחד או ויתור על החזקה במשהו במיוחד מחמת כוחו של אחר; ובאשר לטמילית, זה שימוש מפולפל ומזור, אין זה כל כך טמילית אלא מונח סנסקריטי שעבר טמיליזציה, והתוצאה היא המילה sūn̄ṅṅaṅṅa. שמתורגמת בדרך כלל כ'תקדשה', אך גם כנתינה, וכנתינה למישהו עליון מטני - ראה את הערך המילוני של 'samarpanam' המצורף, זה בדרך כלל חל על הקדשות דתיות, תרומות או מנחות; ומ"מ בהקשר של התגלחת אין שום מקום לפרש שמדובר בנתינה גשמית של שיער, שעל פי תרבותם הוא טמא, ומרחק</p>
<p>50 המציאות הנוגעת לתגלחת בבית הע"ז טירואפטי הגר צדק: 'כולם יודעים שהמטרה בתגלחת היא ההקרבה העצמית והיותור על האגו.'</p>	

- נו, אז מה יש לו להסתיר כאן? פשוט ביותר!
- א. לי וייסמן מודה שבשלט כתוב שיש נתינה ממשית של השיער!! ולא כמו שהוא טוען כל הזמן שהתרגום של השלט זה רק הסרת השיער והאגו וכו'.
  - ב. כל התרגום שתרגם "המומחה הגדול" הנ"ל את השלט אינו נכון כלל... ואת התרגום האמיתי הבאנו במאמר "וילאו למצוא הפתח" ח"א פ"א אות ו'.
  - ג. לי וייסמן מנסה לתרץ את זה שבשלט היה כתוב לשון נתינה לגבי השיער כבר מלפני 60 שנה, בכך שרצו לתת לזה "גוון ברהמיני ומכובד שהרי סוף סוף הם מרויחים משם הרבה כסף"...
- אלא שאין זה מסתדר עם המציאות, כי לפני 60 שנה עדיין לא מכרו את השיער!! אלא שרפו אותו או זרקו אותו לפח!
ונביא לפניכם את תגובתם לזיוף זה מ"כפשל"א" עמוד 44, בו הם הודו בכמה וכמה עוולות שהם עשו ועושים פה:
א. הם הודו שהם אחראים על סינון עדותו של לי וייסמן, (על פי המטרה שהם סימנו מראש).

[בעל 'וילאו' טען שב"הכצעקתה" השמיטו את דברי ר' צבי שלא תאמו לרצונם, והאשימום בזיוף. אמנם הוא נחשף בעצמו בקלונו והתגלה שמחק קטע מצילום המסך של אחד האתרים, וכן הביא את יומנו של אמיר דרומי ומחק ממנו את כל המקומות שבהם הוא כותב שהעידו לו שהשיער גזוז כדי למעט את האגו (וכדי לבטח את עצמו כתב שמדובר רק ב'קטעים מתוך עדותו...') ועוד זיופים חמורים שגילו בהכצעקתה, אבל בנדון דידן הרי דברי ר' צבי לא פורסמו, והקובץ הזה היה בתהליך הכנה ולא היה מוכן עדיין לציבור, אלא שהוא השיג עותקים ממנו בשלבים שונים של הכנה והשווה ביניהם ומצא שקטע זה נעלם, ומזה הוכיח שמדובר בזיוף, מבלי לדעת כלל מדוע נמחקו הדברים מקובץ זה. אבל ההסבר פשוט: כיוון שעדיין הקובץ לא היה מוכן להדפסה (מחמת שהמעתיקים עדיין לא ביררו שהדברים מדוייקים) לפיכך הושמטו הדברים מקובץ זה עד שהבירור יסתיים, וכמובן שאין מקום כלל להשוות זאת לזיופו של בעל 'וילאו' ובעל 'הישכם' שמחק בזדון קטעים שלמים מתוך עדות דרומי והעלים שורות מתוך צילומי מסך וכו', כל מה שסתר את האג'דה שלו, והדפיס ופירסם את זיופו באלפי עותקים].

- ב. הם הודו שהם צריכים כל פעם לברר האם דברי 'המומחה העולמי' לעניני הודו שחייבם להתייעץ אותו לפני על הכרעה בנידון - תואמים למציאות, ורק אם הם רואים שזה אכן תואם הם מפרסמים, אך פה מכיון שדבריו לא תאמו למציאות הם צונזרו...
- ג. הם הודו שהם מזייפים דברים, רק מפני שמכון הישכם אוהבים גם זייף (לטענתם) אז מותר גם להם לזייף...

ט. זיוף דברי הפרופ' שאנטה נאיר

למען בירור המציאות באופן הנאמן ביותר, מכון הישכם אוהבים ערך ראיונות רבים עם כמרים בדרכים שונות, וכן חקר מומחים עולמיים בדת ההינדו בהתכתבויות רבות.

בין המומחים הגדולים המוצהרים על ידי הטמפל היא פרופסור שאנטה נאיר Shantha N Nair אשר נסמכה על ידי הטמאים הללו לתרגם ספרים בדתם, וכן היא היחידה שמורשית לתרגם את הספרים של ה-TTD. והיא חייה את רוב חייה שם. ומטעם מכון הישכם אוהבים היא נחקרה בהתכתבות ארוכה, והיא ענתה באופן ברור על כל השאלות, כאשר גם על פי דבריה הוכח לכל הצדק עם מי.

אשר על כן פורסם לציבור קובץ המכיל מעל 500 עמודים, הכולל בתוכו בין היתר, קטעים נבחרים מספריה, וכן התכתבויות רבות עם הנ"ל.

אולם גם נתונים אלו לא בילבלו את כותבי הכצעקתה, ואדרבה, מיד החלו במלאכתם לזייף גם נתונים ברורים אלו. הם העתיקו קטע קצר (מעמוד 17 תשובה 3) מתוך התכתבות שלמה עמה, וצנזרו ממנו כמה משפטים (בפרט אם מוזכר בהם "פולחן" או "קרבן"), ותרגמוהו כרצונם ובכך הוציאו את הדברים מהקשרם, והפכוהו כראיה לדבריהם...

המציאות הנוגעת לתגלחת בבית הע"ז טירואפטי

24

פרופסור שאנטה נאיר: לאדוק יכולות להיות מספר סיבות כלשהן לכך: יכול להיות שבמעשה זה הוא מקווה שהאליל ישמת, או שמשאלותיו יוכלו להתגשם, או שזו יכולה להיות פעולת תודה לאליל על מילוי המשאלות שעליהן התפלל, או שזה יכול להיות עבור האושר הצרוף של החסיד, או שמא הוא מושפע מהמעשיה של נאלה-דיוי, או שזה יכול להביע את אהבתו העמוקה והחזקה והבלתי מותנית לאלוהים שאינה מצפה לשום דבר בתמורה. מה שהחסיד עושה תלוי לחלוטין באופי ובמנטליות שלו, כל מה שהוא עושה למען האלוהים הוא הגיוני מאוד עבורו, אף אם זה עשוי להיראות מגוחך וכאמונות טפלות וכאמונה עיוורת בעיני מי שאינו מאמין; למעשה איננו יודעים דבר על אלוהים, ואנו עושים הכל על בסיס האמונה שלנו, אם אתה מתחיל לנתח מהזווית של אלוהים תהיה אובד עצות, כי אנחנו למעשה לא יודעים על אלוהים.

מפאת חשיבות תגובה זו אנו מביאים את התרגום המלא של התכתבות זו עם שאנטה נאיר (גם של השאלה וגם של התשובה) ונסמן את הקטע שציטטו הללו, ומה שבחרו לצנזר מטעמי מובנים.

שאלה:

לכבוד גברת נאיר,

את מאוד אדיבה וסבלנית לענות על שאלותיי הרבות!

אני באמת מבינה עכשיו מה את אומרת על הסגידה שמאחורי הקרבות ועל הרצון של העולי רגל לתת לאליל (למרות שאין שום דרך לדעת מה האליל חושב על הקרבות והוא בבירור לא צריך שום דבר מאיתנו).

אני עדיין מנסה להבין מדוע דווקא השיער ניתן - נראה שכל פריט בעל ערך יכול להיות שניתן לאליל, אני רק מנסה להבין אם יש משמעות רוחנית מיוחדת לנתינת השיער בניגוד לשאר דברי ערך.

האגדה של נידה... הופכת את זה למובן לי - האליל ויש... איבד מעט שיער כשהוא נפגע בראשו ולכן נידה... הקריבה חלק משערה שלה כדי לכסות את הקרחת של האליל ויש... כך בתמורה האליל ויש... אמר כי כל מי שגוזז יקבל ברכות ונידה... תקבל את השיער - אני מנסה להבין לאן השיער הולך רוחנית. אני מבינה שהאליל לא זקוק לשום דבר מאיתנו

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצקתה"

כולל לשיער שלנו, אך האם קיימת האמונה כי השיער הנגזז אכן מביא איזשהו הנאה לאליל? אחרת מדוע סוגדים יתנו את השיער היפה שלהם אם זה לא אומר כלום לאליל? אני מתקשה להבין את ההיבט הזה של הגזיזה. אם השיער עצמו לא אומר שום דבר לאליל אז עולי רגל יוכלו לתת כסף או תכשיטים או מאכלים מיוחדים, אין שום משמעות רוחנית מיוחדת לאף אחת מהקרבות שהועברו לאליל? האם זה נועד רק להיות מעשה של סגידה ולקרבות עצמם אין חשיבות? רק המעשה והסגידה של נתינת קרבן היא חשובה ולא הקרבן עצמו? זה מה שאני מנסה להבין - כי באגדה של נידה... לשיער עצמו יש משמעות מיוחדת בנתינתו לאליל, יש סיבה למה השיער במיוחד ניתן והאליל ויש... והאלילה נידה... מקבלים את השיער. צפיתי לאחרונה בכמה סרטונים מקוונים על הגזיזה, והיו עולי רגל שאמרו שהם מאמינים בכך שהאליל אוהב ורוצה את השיער שלהם - גם עולי רגל אחד אמר שהוא נותן את השיער כדי לכסות את הצלקת שיש לאליל ויש... (אני מניחה מהאגדה). אני רק מנסה להבין מהי האמונה שיש לעולי הרגל כאשר הם מקריבים את שיערם - אם הם חושבים שיש משמעות רוחנית במתן השיער עצמו לעומת מתן קרבות אחרים - או שאין שום חשיבות לשיער ומעשה הסגידה שמאחורי הגזיזה הוא חשוב.

תודה על כל הזמן היקר שלך!

שרה ברגר

תשובה:

לכבוד שרה,

1. השיער שמוקרב לאליל הוא כמו כל קרבן אחר הכרוך בהקרבה מצד הסוגד. על פי אגדה אחת צייד אחד שהיה סוגד גדול של האליל "שיקצע" קטף אחד מהעניים שלו עם הקשת שלו כשראה שאחת מעיני האליל מדממת. (יש סיפור גדול מאחורי זה). בכך הקרבנות של העין לאליל על ידי הסוגד מסמלת את מסירותו ואהבתו העמוקה לאליל. הוא לא היה מוטרד מהקרבתו שלו במעשה זה או אם האליל רצה את העין ממנו או האם האליל היה מרוצה ממעשהו וכן הלאה. זו הייתה אהבתו הבלתי אנוכית וללא ציפייה לשום דבר תגמול או חזרה ממעשהו שגרם לו לעשות זאת. גם כאן לא ההקרבה היא העניין שמשנה, זה גודל המסירות שצריך לראות בזה.

2. הקרבת השיער להאליל קטסטרופה נחשבת כקרבן חשוב, מזה עידן ועידנים מתקופות לא ידועות. יתכן גם שהסיפור של נידה... עשוי היה לגרום לסוגדים לעשות את המעשה הזה. הכל אפשרי.

3. כדי להבין את המסירות עלינו לראות את כל הטקסים, קורבנות וכו' לאליל מזווית הסוגד. לסוגדים יכולות להיות מספר סיבות לכך. יכול להיות שבמעשה זה הוא מקווה שהאליל ישמח, או שיקבל את מילוי משאלותיו, או שזה יכול להיות מעשה הודיה לאליל על מילוי משאלותיו שעליו התפלל, או אולי לאושרו העצום של הסוגד או יכול להיות שהוא מושפע מהאגדה של נידה... או שזה יכול לבטא את האהבה העזה והעמוקה שלו והלא מותנית שלו לאליל שאינו מצפה לשום תגמול וכו'.

3. בדת אנחנו צריכים להבין כל דבר בין אם זה פולחן או קרבן או תפילה או נדר שקיבל על עצמו צריכים להבין את זה מזווית הסוגד. מה שהסוגד עושה תלוי לחלוטין באופי או במנטליות. כל מה שהוא עושה למען האליל הגיוני מאוד עבורו על אף שזה עשוי להיראות מגוחך או אמונה טפלה ועיוורת בפני אחד שלא מאמין. איננו יודעים שום דבר מה שהאליל מרגיש או מה הוא למעשה.

אנו עושים הכל על בסיס האמונה שלנו. אם אתה מתחיל לנתח מזווית האליל לא תצליח, מכיוון שאנחנו למעשה לא יודעים את האליל. הבעיה שלך היא בגלל שאתה מנתח כל מעשה של הסוגד או הקורבנות שלו לאליל ומנסה לתרץ את מעשיו של הסוגד וגם מנסה להבין את הזווית של האליל. זו הסיבה לשאלותיך הבלתי נגמרות.

4. הסוגד אינו מוטרד או מודאג ממה שקורה עם הקרבן של השיער שלו לאליל. זה לא מהותי בשבילו. אם הוא רוצה ומחליט להקריב את שיערו לאליל אז הוא עושה זאת. ובזה נגמר העניין. חקירה נוספת היא גם מיותרת וגם אין לה משמעות.

5. הקרבות יכולים להיות כל דבר. זה לא מהותי. זו תחושת האהבה העזה שמאחורי אותו מעשה שמשנה לסגידה. הקורבנות יכולות להיות עלה, פרי או שיער או כל דבר אחר. סיפוריה של נידה... רק מוכיחה את סגידתה העזה לאליל.

קטע זה
בלבד הועתק
בהכצקתה,
וגם זה רק
לאחר שעבר
צינזור של
המשפטים
המסומנים
פה, מוטעמים
מזבנים...

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצעקתה"

והנה לפניכם התשובה המלאה המקורית של שאנטה נאיר, באנגלית, המובאת בקובץ הנ"ל בעמודים 16-17:

Dear Sorah, Jun 25

1. The hair that is offered to god is like any other offering that involves sacrifice on the part of the devotee. According to one legend one hunter who was a great devotee of Lord Shiva plucked one of his eyes with his bow when he saw that one of the eyes of the god was bleeding. (There is a big tale behind this). In this the offering of the eye to god by the devotee signifies his devotion and deep love to god. He was not bothered about his own sacrifice in that act or whether the god wanted the eye from him or whether god was pleased with his act and so on. It was his unselfish love with no expectation of any reward or return from his act that made him do that. Even here it is not the offering that is the eye that matters. It is the extent of devotion that one has to see in this.

2. The offering of the hair to Lord Venkateshwara is considered as an important offering since unknown times. It is also possible that the story of Neela Dev might have made the devotees do this act. Anything is possible.

3. While understanding devotion we have to see all rituals, offerings etc to god from the angle of the devotee. The devotees may have any number of reasons for this. May be by this act he hopes that god will become happy, or that he may get his wishes fulfilled, or this may be an act of thanksgiving to the Lord for fulfilling his wishes for which he had been praying, or it might be for the sheer happiness of the devotee or it may be that he is influenced by the tale of the Neela devi or it might be to express his deep and intense, and unconditional love to god that expects nothing in return and so on.

3. In religion we have to understand everything whether it is ritual or offering or prayer or vows that one undertakes from the angle of the devotee. What the devotee does depends totally on his nature and mentality. Whatever he does for god makes immense sense for him although it may look ridiculous and superstitious and blind belief to a nonbeliever. We know nothing about god actually and experientially. We do everything on the basis of our belief and faith. If you start analyzing from the angle of god you will be at a loss because we actually do not know about god. Your problem is because you are analyzing any act of the devotee or his offerings to god and are trying to rationalize the acts of the devotee and you are also trying to understand from the angle of god. That is the reason for your never ending questions.

4. The devotee is not bothered or concerned about what happens to his offering of hair to the Lord. It is immaterial for him. If he wishes and decides to offer his hair to the Lord then he does it. There ends the matter. Probing that further is both unnecessary and also has no significance.

5. The offerings can be anything. It is immaterial. It is the feeling of intense Love behind that act that matters in devotion. The offerings can be a leaf, a fruit or hair or anything. The story of Neela Devi only proves her intense devotion to the Lord.

With Love

Shantha N Nair

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצעקתה"

זיוף נוסף בדברי פרופ' שאנתה נאיר

הנה ידוע ששגורה בפיהם אגדה שעל פיה האליל פעם קיבל מכה בראש ונתקרח שם, והאלילה תרמה לו משערותיה ומלאה את קרחתו, ולכן הם נוהגים לעשות עד היום את הגילוח. ושטות זו מובאת אצלם בהודו כיום כאחד מעיקרי טעמי הגילוח.

וכמובן לכל בר דעת שמוכח בעליל מכך שהם מזכירים את אגדת שטות זו לגבי התגלחת, שמעשה התגלחת הינו מעשה של נתינה לאליל, ואינו הסרת הטומאה והלכלוך או הטהרות וכל מיני הגדרות שהעלו בעלי הכצעקתה.

ואגדה זו גרמה ללחץ גדול על בעלי הכצעקתה, ובמקום לחזור בהם ולחתור אחר האמת, ישבו לתרץ את מסקנתם שנקבעה מראש, המציאו שכל ענין אגדה זו הינה המצאה חדשה שהתחדש רק לפני 8 שנים בלבד. ועומק כוונתם לומר שאם זה המצאה חדשה - אין זה ה'אמת האמיתית' שבהבלי ע"ז, אלא זהו השקר שבע"ז, כלומר ששאר דברי הע"ז - יש בהם ממש, עפ"ל.

ולעיל במאמר "וילאו למצוא הפתח" ח"א פ"ב, הארכנו להוכיח שמלבד השטות שבטענה זו, גם מבחינה עובדתית זה ממש לא נכון, וישנם מקורות רבים לאגדה זו מלפני הרבה יותר מ-8 שנים.

אולם בהכצעקתה הביאו את דברי שאנתה נאיר כביכול כסיעתא לדבריהם, וכדרכם בחיבורם תמיד, גם פה דאגו לצנזר מה שלא הסתדר להם. במקור היא נשאלה האם היא ידעה על האגדה הזו כשהיא גדלה, והאם הוריה וזקניה ידעו זאת? והיא ענתה שהם לא יכלו לדעת כיון שהיא והוריה היו באזור אחר ושייכים לאליל אחר, והוסיפה שכנראה מי שהיה שייך למדינה זו של האליל המדובר בן גילם של הוריה וזקניה כן אמור לדעת. ומשפטים אלו צונזרו כיון שמובן מהם שזקניה והוריה היו אמורים לדעת זאת אם הם היו תחת חסותו של אותו אליל, כלומר שאגדה זו אכן היתה עתיקה אצלם, ואינה המצאה של העשור האחרון.

ועיין במאמר "ויגשו לשבור הדלת" אות ט"ז שהארכנו בנושא זה.

"האם ידעת באמת על האגדה של נ"ד כשגדלת? את יודעת האם ההורים והסבים שלך ידעו על זה?"

תשובה: "מימי הקולג' (מאז שנות החמישים) ביקרתי בטמפל של לורד וונ... כשלמדתי באחת המכללות המנוהלות על ידי ה-TTD בטירופטי. מאז שמעתי על רבות מהאגדות הקשורות ללורד וונ... מטירופטי כולל האגדה על נ"ד.

אין שום אפשרות להורי או לסבים לדעת על האגדה המסוימת הזו מכיוון שאנחנו שייכים למדינת קרלה בהודו. **טמפל זה ממוקם באגודה פראדש שבהודו והאליל הזה הוא האליל המשפחתי של רובם [של תושבי המקום]. כך שאלה ששייכים למדינה זו וגילם של הוריי וסבי ייתכן שידעו על כך.**

צילום דברי שאנתה נאיר מתוך הספר הכצעקתה עמ' 125.

בו נמחקו המילים המודגשות לעיל

א. מאז שהייתי בקולג' (מאז שנות החמישים) הייתי מבקרת את הטמפל של האליל היות שלמדתי באחד הקולג'ים שמנוהל ע"י ה-TTD בטירופטי. מאז שמעתי הרבה סיפורים הקשורים להאליל של טירופטי כולל הסיפור אודות נילע דעווי.

ב. אין להוריי או זקניי אפשרות לדעת על הסיפור הזה היות שאנו שייכים למחוז קרלה שבהודו. ל"כ דברי הפרופסורית.

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכזעקתה"

י. זיוף דברי אלן מוריניס

אחד מהמומחים שבעלי הכזעקתה העלו לבמה, הינו יהודי בשם אלן מוריניס. הם הציגו מכתב ממנו בו הוא מתאר את התגלחת, והסיקו מדבריו שהשיער אינו תקרובת.

אולם מכיון שהאמת - אחת היא, לא הצליחו למצוא גם בדבריו את מבוקשם, לכן זייפו בדבריו והוציאו מהקשרם ע"מ להטעות את הציבור ולהכשילם בתקרובת ע"ז!!

במכתבו המקורי הוא כותב בזה הלשון "כידוע ומפורסם, עולי הרגל בטירופאטי מחשיבים את גילוח שערותיהם בתור אחד משני המנהגים החשובים ביותר שביכולתם לבצע בעת העלייה לרגל".

משום מה, כשהעתיקו את המכתב בהכזעקתה הושמט משפט זה. כיון שזה סותר את כל התיאוריה שהם המציאו, שהתגלחת אינה אלא "התקרחות" חסרת תוכן עמוק (ובפרט שהוא השווה את זה למריחה על האליל שמן קמפור וכו').

אני עצמי יהודי, והנני עוסק גם בחינוך יהודי, ואוכל לומר באופן צנוע, שיש לי גם ידע בנושאים הלכתיים ובקיום מצוות.

כידוע ומפורסם, עולי הרגל בטירופאטי מחשיבים את גילוח שערותיהם, בתור אחד משני המנהגים החשובים ביותר שביכולתם לבצע בעת העלייה לרגל (המנהג השני הוא, למרוח את צורת האליל, בשמן של קמפור, כמון ומוסק). המקום שבו עולי הרגל מבצעים את התגלחת בטירופאטי, נקרא "קליאנה קאטה", המעסיק יותר מ-500 ספרים שעובדים בשלש משמרות

המכתב המקורי של אלן מוריניס, המודגש צונזר בהכזעקתה מטעמים מזבנים

אני עצמי יהודי, והנני עוסק גם בחינוך יהודי, ואוכל לומר באופן צנוע שיש לי גם ידע בנושאים הלכתיים ובקיום מצוות.

המקום שבו עולי הרגל מבצעים את התגלחת בטירופאטי, נקרא "קליאנה קאטה" ... יש שם גם ארבעה חורי המתנה, ועוד 16 חורי תספורת קטנים במקומות הסמוכים, ששם מגלחים את אותנ

המכתב המצונזר שהובא בהכזעקתה

ובנוסף לכך בשנת תשס"ד הוא נשאל שוב, וענה בזה הלשון:

השאלות שלך חשובות, ואני אומר את זה בהערכה אמיתית, כי הדיון בנושא זה לא היה תמיד מסור לעובדות בעניין. מה שאתה מציין, במיוחד ההבדל בין האידיאולוגיה הרשמית של חשובי המקדש לבין מה שעולים לרגל עצמם, הם נושאים אמיתיים. בשלב זה אני יכול להשליך מעט מאוד אור על הנושא מכיוון שכפי שכתבתי במכתב שלי, אני לא מומחה בנושא טירופאטי.

Your questions are thoughtful, and I say this with genuine appreciation because the discussion of this issue has not always been as devoted to the facts in the matter. What you point out, especially the difference between the official ideology of the temple elite and whatever the pilgrims themselves might think, are real issues. At this point I can throw very little further light on the subject because, as I wrote in my letter, I am not an expert on Tirupati. My area of investigation on Hindu pilgrimage was elsewhere. All I could and can comment on are the general principles of Hinduism and its pilgrimage practices. It is conceivable, though very unlikely, that pilgrims to Tirupati are out of line and do not consider cut hair to be ritually defiling, which is the universal Hindu value. I can't say because I have not visited the temple (except once, really as a tourist) and I have not had the opportunity to question the pilgrims directly.

הוכו בסנוורים

מעט מזיופי בעלי "הכצקתה"

יא. זיוף דברי אנהנד מוהן

עוד אחד שזכה לכבוד גדול ע"י המתירים, הוא אנהנד מוהן, עי' לעיל במאמר "וילאו למצוא הפתח" ח"א פ"א אות ד', ובפ"ד אות ו', שהארכנו על האיש ועל שיחו.

וכאמור גם שם לא עלה בידם להוציא היתרם אלא לאחר זיוף דבריו והוצאתם מהקשרם.

הם ניסו להסיק מדבריו שזהו רק נתינה ממונית, ולכן שינו בדבריו וכתבו שהם נותנים את השיער "לנשיאות המכהנת של המקדש", ופירשו שכוונת המתגלחים לנתינת שווי ממוני בלבד להנהלת הטמפל.

אולם התרגום האמיתי הוא "לאליל השורה באותו טמפל" - כלומר ממש להיפך! שכוונתם לתת את השיער לאליל עצמו השורץ בטמפל.

ש: מדוע האנשים מסכימים שהטמפל יקח את הכסף, במקום לקחת את הכסף לעצמם?

ת: אם כן מה התועלת בזה? הלא אתה לא נותן את השערות, אלא אתה מרוויח מהם. איזה קדושה יש באמירת "שאם יקרה ככה, אני אופער השערות שלי", ואז אתה הולך ומרוויח מזה?

ש: אוקיי, אז למה הם לא יכולים לחתוך את השערות ואז לזרוק אותם באשפה?

ת: כי אתה אומר שאתה "אופערינג" **לאליל השורה באותו טמפל**, אז אין תועלת לזרוק את זה לאשפה.

ש: אני מבין, הם "אופער" השערות כדי להגדיל הרווח של הטמפל?

ת: כמובן, אבל בימים העתיקים אף אחד לא עשה את זה. אוקיי, לפני מאה או כמה מאות שנה הם פשוט היו זורקים את זה לפח.

ש: הם היו זורקים את זה לפח?

ת: כמובן, הסיבה לכך משום שאין לה שום שימוש. אז כמה אמריקאים חכמים הגיעו לשם ואמרו "אה, יש כאן כסף".

ש: והאנשים ש'אופער' השערות שלהם יודעים לאיפה זה הולך בסוף.

ת: לא.

ש: מדוע העם מסכים לתת את הכסף למקדש במקום לקחת אותו לעצמם?

ת: ובכן, מה הטעם בזה אז? אתה הרי לא נותן את זה, אלא אתה מרוויח מזה. מה הטעם באמירה "אם זה יקרה, אני אתן את השיער שלי" - ואז אתה רוצה להרוויח מזה?

ש: אז למה הם לא יכולים פשוט לחתוך את השיער ולהשליך אותו לאשפה?

ת: ובכן, מכיוון שאתה אומר שאתה נותן את השיער לנשיאות המכהנת של המקדש המסויים הזה - אין טעם לזרוק את השיער לפח!

ש: הם נותנים אותו כדי שיצטבר עבור הרווח של המקדש?

ת: כמובן, אבל בימים עברו איש לא עשה זאת. לפני מאה שנה או לפני כמה מאות שנה היו פשוט זורקים את זה לפח.

ש: הם נהגו לזרוק אותו לפח?

ת: כמובן. הסיבה לכך היא שלא היה לזה שום שימוש. ואז כמה אמריקאים פקחים הגיעו לשם ואמרו, אה, יש בזה

התרגום המזויף שהובא
בהכצקתה "לנשיאות
המכהנת של המקדש"
במקום "לאליל השורה
באותו טמפל".

המקור באנגלית:

Q: Why would the people agree to give the money to the temple as opposed to taking it themselves? A: Well, what's the point of it then? **You aren't giving it away**; you are making a profit out of it then. What is the sanctity of saying, "Well, if this happens, I'll offer my hair," and then you want to profit from that! Q: Okay, then why can't they just cut to off and throw it in the garbage? A: **Well, because you say you are offering to the presiding deity at that particular temple**, so there's no point in throwing it in the garbage! Q: I see. They do offer it to accrue to the benefit of the temple. A: Of course, but in the olden days nobody did that. Okay, a hundred years ago or a couple of hundred years ago you would just throw it in the garbage Q: And do the people who offer up the hair know where it eventually ends up? A: No.